

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112010842
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:5112010842.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Z. A., pre prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 2.2.2015, sp.zn. 1T/49/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. marca 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.b), d) Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.1 Tr.por.

obžalovaný Z. A. - nar. XX. 3. XXXX v K., trvale bytom Q.
XXXX, okres X. Q. J.,

j e v i n n ý , ž e

dňa 31.5.2011 o 13.42 hod. pred vchodom do budovy OS v Žiline oslovil pred súdom stojaceho prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina H.. R. R., „no čo pán Pekara, je to spravodlivosť odsúdiť nevinného na základe krivých výpovedí, hanbi sa, to si prokurátor,, potom čo pokračoval zo schodov na chodník a údajne mal počuť, ako mu prokurátor povedal, že je hajzel, na chodníku so zavretou rukou v päst' sa otočil smerom k stojacemu prokurátorovi R. so slovami „chceš na piču“ a „ty kokot si ma budeš nahrávať“ sa opätovne pohol smerom k stojacemu prokurátorovi R., kde mu povedal cca vo vzdialenosti jeden meter „dám ti na piču, ty hajzel prokurátorský,“ ktoré konanie u poškodeného JUDr. R. aj vzhľadom na listy, ktoré boli adresované cca 14 dní pred útokom vzbudilo obavu, že túto hrozbu aj vzhľadom k jeho fyzickým danostiam naplní,

t e d a

inému sa vyhrážal ublížením na zdraví pre výkon právomoci verejného činiteľa,

t ý m s p á c h a l

prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o :

Podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., za použitia § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výmere 300 € /tristo Eur/.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia v trvaní 2 /dva/ mesiace.

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 2.2.2015, sp. zn. 1T/49/2013 bol obžalovaný Z. A. uznaný vinným pre prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 31.5.2011 o 13.42 hod. pred vchodom do budovy OS v Žiline oslovil pred súdom stojaceho prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina JUDr. R. R., „no čo pán R., je to spravodlivosť odsúdiť nevinného na základe krivých výpovedí, hanbi sa, to si prokurátor“ potom čo pokračoval zo schodov na chodník a údajne mal počuť, ako mu prokurátor povedal, že je hajzel, na chodníku so zavretou rukou v päst sa otočil smerom k stojacemu prokurátorovi R. so slovami „chceš na piču“ a „ty kokot si ma budeš nahrávať“ sa opätovne pohol smerom k stojacemu prokurátorovi R., kde mu povedal cca vo vzdialenosti jeden meter „dám ti na piču, ty hajzel prokurátorský,“ ktoré konanie u poškodeného H.. R. R. aj vzhľadom na listy, ktoré boli adresované cca 14 dní pred útokom obavu, že túto hrozbu aj vzhľadom k jeho fyzickým danostiam naplní.

Za to bol odsúdený podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., za použitia § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výmere 300,- Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest odňatia v trvaní 2 mesiace.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku, ako aj konaniu rozsudku predchádzajúcemu. Žiadal, aby bol napadnutý rozsudok zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods.1 písm.a), b), c), d), e), ods.2 Tr.por. pre nezákonnosť napadnutých výrokov rozsudku s tým, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že ho podľa § 285 písm.a), resp. písm.b), alebo písm.c) Tr.por. oslobodí spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaný, skutok nie je trestným činom, resp. nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Toto odvolanie bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, ktorý jeho údajné konanie kvalifikoval ako prečin útoku na orgán verejnej moci podľa § 324 ods.1 písm.b) Tr.zák., nakoľko nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok sa stal. Nebola naplnená objektívna stránka daného prečinu, kedy údajne mal obžalovaný na adresu poškodeného uviesť vulgárne slová, čo malo u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie. Tento skutkový záver je nesprávny a súd prvého stupňa k nemu dospel iba vykonaním dokazovania výpoveďou poškodeného, obžalovaného a ich vzájomnou konfrontáciou. Obžalovaný poukazuje na to, že príslušníci ZVJS, ktorí sa nachádzali vo vestibule budovy, nepočuli žiadne takéto slová na adresu poškodeného. Títo videli obžalovaného gestikulovať, počuli hlučnejšiu výmenu názorov, avšak nikto nevidel, že by sa obžalovaný na poškodeného zahnal, resp. na jeho adresu uviedol akékoľvek vyhrážky. Takýto skutkový záver si súd jednostranne osvojil iba z výpovede poškodeného a výpoveď obžalovaného nevzal do úvahy a okrem iného uviedol, že obžalovaný bol rozčúlený a prakticky si nepamätá čo poriadne hovoril, pritom z vystupovania obžalovaného vyplýva, že ide o impulzívny typ človeka. Súd prvého stupňa dospel k skutkovým záverom na základe voľnej úvahy o povahe obžalovaného bez toho, aby mal preukázané, či a čo vlastne obžalovaný povedal. Súd teda bez ďalšieho overenia uveril tvrdeniu poškodeného a neuveril tvrdeniu obžalovaného, čo je v rozpore so zásadou uvedenou v § 2 ods.12 Tr.por. Zo žiadneho z dôkazov nevyplývalo, že by obžalovaný skutočne použil zovretú päst voči poškodenému a taktiež nebolo preukázané, že by údajné prednesenie hrozby obžalovaným bolo prednesené vážne v úmysle pôsobiť na výkon právomoci poškodeného. Obžalovaný je tiež názoru, že výpoveď poškodeného nie je úplne dôveryhodná, pretože bola sčasti súdom vyvrátená. Pri posudzovaní vzájomných výpovedí preto súd postupoval jednostranne a za situácie keď v prípade existovalo viacero pochybností, nie je možné preukázať naplnenie objektívnej stránky. Nepreukázala sa právna kvalifikácia, pretože nebolo dokázané, že by sa obžalovaný mal poškodenému vyhrážať ublížením na zdraví, alebo spôsobením malej škody pre výkon právomoci verejného činiteľa. Preto žiadal, aby bol oslobodený spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obhajca obžalovaného navrhol doplniť dokazovanie v rámci verejného zasadnutia vykonaním obrazového záznamu z bezpečnostnej kamery a tiež dal na úvahu súdu po zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci súdu prvého stupňa, aby bolo nariadené doplnenie dokazovania pribratím znalca z odboru psychológie, ktorý by mal preukázať, že obžalovaný nie je konfliktného povahy. K uvedenému tvrdeniu tiež predložil služobnú charakteristiku obžalovaného z roku 1991 a ďakovný list, ktorý mu bol zaslaný v roku 1989 v čase keď bol príslušníkom policajných zložiek.

Krajský súd doplnil dokazovanie prečítaním predložených listinných dôkazov a ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania odmietol.

Zástupkyňa krajskej prokuratorky na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní uviedla, že považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a správny, poukázala na to, že súd sa pri svojom rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie a preto navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridriava v plnej miere písomných dôvodov odvolania, poukazujúc tiež na to, že prvostupňový súd po predchádzajúcom vrátení veci prvostupňovému súdu, nevypočul ďalších svedkov okrem obžalovaného a poškodeného k verbálnym prejavom pri skutku, tak ako mu to uložil krajský súd v predchádzajúcom rozhodnutí. Za pochybenie považuje tiež to, že súd prvého stupňa neoboznámil na hlavnom pojednávaní obrazový záznam z bezpečnostnej kamery. Je nepochybné, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k slovnému konfliktu, avšak obhajoba tvrdí, že obžalovaný len reagoval na slovo „hajzel“ vyslovené zo strany poškodeného. Svedkovia F. a J. potvrdili, že obžalovaný sa pýtal poškodeného, či mu povedal, že je „hajzel.“ Napokon podľa názoru obhajoby nebola naplnená objektívna ani subjektívna stránka trestného činu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, pričom obžalovaný nebol poučený o možnosti kvalifikácie skutku podľa iného ustanovenia Trestného zákona. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm.a), písm.b), alebo písm.c) Trestného poriadku, alternatívne, aby po zrušení napadnutého rozsudku vec vrátil súdu prvého stupňa s vyslovením záväzného právneho názoru.

Obžalovaný uviedol, že sa v plnej miere pridriava slov svojho obhajcu a dôvodov odvolania. Žiadal, aby krajský súd rozhodol tak ako navrhol jeho obhajca.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z podnetu podaného odvolania obžalovaným krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, pre chybu výroku napadnutého rozsudku vo výroku o vine a bol tak porušený zákon spočívajúci v zrejme nesprávnom výroku o vine.

V prvom rade odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení.

V prejednávanej veci proti sebe stáli výpovede poškodeného H.. R. R. a obžalovaného Z. A., pričom poškodený usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku a naopak obžalovaný tvrdil, že síce medzi ním a prokurátorom došlo k slovnému konfliktu, avšak v žiadnom prípade nevyhrážal poškodenému prokurátorovi H.. R. tým, že by mu dal „na piču“, resp. že by ho udrel, resp. sa naňho zahnal. Konflikt

vznikol na základe toho, že potom, čo vychádzal zo súdu z iného pojednávania a zbadal poškodeného, tomuto len povedal, či je to spravodlivé nevinného človeka odsúdiť a išiel smerom zo schodov dole. Poškodený zareagoval tak, že mu nadal do hajzlov. To ho rozčúlilo, vrátil sa späť a prokurátorovi v podstate len dohovára, ako sa to správa k staršiemu človeku. V žiadnom prípade sa naňho nezaháňal päšťou, žiadne vyhrážky a vulgárne slová mu nepovedal. Všetko je komplot jeho suseda cez prokurátora, ktorý viackrát povedal, že to všetko vybaví.

Naopak poškodený H. R. vypovedal, nemá dôvod obžalovanému akýmkoľvek spôsobom svojou výpoveďou priťažovať, je mu to v podstate jedno, ale to, čo uviedol v prípravnom konaní, sa jednoznačne zakladá na pravde. Ku konfliktu došlo, keď medzi pojednávaním fajčil na schodoch a obžalovaný išiel z budovy súdu. Pristavil sa pri ňom, začal vytýkať, že „no čo pán R., je to spravodlivosť odsúdiť nevinného na základe krivých výpovedí, hanbi sa, to si prokurátor“, bol agresívny, resp. bol hlasitý, na to mu prokurátor povedal, že nech nekričí, lebo si ho začne nahrávať. Uvedené slová obžalovaného rozčúlili, vrátil sa a začal mu päšťou šermovať pred nosom, so slovami, „ty kokot si ma budeš nahrávať“ a „chceš na piču?“. Či už ho chcel udrieť alebo nechcel udrieť, nevie on z tohto konania obžalovaného presne vydedukovať, avšak jednoznačne obžalovaný mu povedal slovné spojenie „chceš na piču“, resp. „dám ti na piču“. Z konania obžalovaného mal obavu, nakoľko už obsahom vyšetrovacieho spisu bol list, v rámci ktorého listu M. A. uviedla konkrétne veci, že keďže nedochádza k náprave zákonným spôsobom a nie je spokojná akým spôsobom sa vybavujú veci, spravodlivosť zoberú do vlastných rúk a budú to riešiť po svojom. Nevedel teda akým spôsobom môže on zareagovať a skutočne či ho chce udrieť alebo nie. V žiadnom prípade nemá ani najmenší dôvod, aby krivo vypovedal voči obžalovanému, resp. aby proti obžalovanému vypovedal niečo, čo sa nezakladá na pravde. Tohto prakticky absolútne nepozná, pozná ho len pracovne, keďže ako radový prokurátor naňho spracovával obžalobu.

Na svojich verziách priebehu skutku tak obžalovaný, ako aj poškodený zotrvali i pri konfrontácii.

Vo veci boli vypočutí aj ďalší svedkovia svedkov a to R. T., U. D., Y. F., H. J. a M. A.. Svedok R. T. vypovedal, že videl, ako A. išiel po schodoch, gestikuloval, ale aj ten človek, s ktorým sa rozprával, gestikuloval. K žiadnemu napadnutiu tam nedošlo. Jednoznačne takúto situáciu on nevyhodnotil ako napadnutie zo strany obžalovaného. Uviedol, že počul ešte, ako A. žena sa ľudí pýtala, či niečo počuli. Čo, on konkrétne nevie.

Svedkovia U. D., Y. F. a H. J., pracovníci justičnej stráže Okresného súdu v Žiline v podstate vypovedali, že nevideli žiadne napadnutie zo strany obžalovaného voči poškodenému, počuli len, že vonku bol nejaký konflikt, resp. niekto sa hlasno vonku vyjadroval, preto svedkyňa D. po tom, čo pootvorila dvere povedala ľuďom stojacim pred dverami, aby sa upokojili. Všimla si, že je tam prokurátor R., ktorého pozná a taktiež videla obžalovaného s jeho manželkou. Situáciu nevyhodnotila ani ona, ani jej spolupracovníci - príslušníci ZVJS tak, že by došlo k nejakému násiliu, v prípade, že by takéto niečo bolo, alebo aspoň náznak, boli by v zmysle predpisov o ich službe povinní spraviť o tom záznam, poprípade by boli povinní aj zadržať páchatel'a takéhoto trestného činu. Reagovali výlučne len na hluk a celú situáciu vyhodnotila, ako aj jej kolegovia ako bežné správanie sa rozčúleného človeka, s čím sa stretávajú takmer každý deň. Svedok, príslušník ZVJS Y. F. v podstate potvrdil v celom rozsahu výpoveď svedkyne D., dodal, že počul, ako sa pýtal niekto niekoho „ty si o mne povedal, že som kokot“, ale kto sa to koho pýtal konkrétne uviesť nevedel. Túto otázku vyhodnotil ako reakciu na niečo. Videl na obžalovanom, že je rozčúlený. Až po čase, keď si vyšetrovateľ pýtal videozáznam sa dozvedel, že malo k niečomu dôjsť. On žiadne napadnutie nevidel. Svedok H. J., ďalší príslušník ZVJS potvrdil svojou výpoveďou výpoveď svedkyne D. a F.. Aj on uviedol, že nevidel žiadne napadnutie zo strany obžalovaného voči poškodenému. Uviedol, že vyšiel von len preto, že počuli tam nejaké kriky. Videl, že vonku je aj prokurátor R., boli však od seba vzdialení s obžalovaným, neboli pri sebe. On vyhodnotil túto situáciu tak, že v podstate k žiadnemu napadnutiu nedošlo.

Svedkyňa M. A., manželka obžalovaného, svojou svedeckou výpoveďou v podstate potvrdila výpoveď obžalovaného. Aj táto svedkyňa poprela, že by jej manžel poškodenému hrozil päšťou a taktiež potvrdila, že počula, ako R. povedal na adresu jej muža „ty hajzel“. To bol aj dôvod, prečo jej manžel na toto reagoval.

Po vyhodnotení vyššie uvedených výpovedí spolu s ďalšími vykonanými dôkazmi považoval aj odvolací súd obranu obžalovaného, spolu s tvrdením svedkyne M. A., že obžalovaný sa nijako nevyhrážal

poškodenému a nehrozil mu päsťou, za vyvrátenú, pretože takéto tvrdenie je v rozpore s objektívnym dôkazom a to snímkami z bezpečnostnej kamery, ktoré sú založené v trestnom spise na čl. 172-173 (čas 13:42:08 a 13:42:08), na ktorých vidno, že obžalovaný najskôr kráča s rukou zovretou v päšť smerom k poškodenému a následne stojí v bezprostrednej blízkosti poškodeného a pravú ruku má vystretú smerom k jeho tvári. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že obžalovaný skutočne použil hrozbu päsťou voči poškodenému, čo napokon korešponduje s výpoveďou poškodeného H.. R.. Preto aj krajský súd považoval za pravdivú výpoveď svedka H.. R. i v rozsahu týkajúcom sa použitých verbálnych vyhrážok obžalovaným na jeho adresu. Pokiaľ ide o výpovede svedkov U. D., Y. F. a H. J., pracovníkov justičnej stráže Okresného súdu v Žiline, tieto v podstate iba potvrdili, že došlo k nejakému slovnému konfliktu, ktorého podstatný priebeh však nevideli, čo tiež potvrdzujú sekvenčné snímky z bezpečnostnej kamery, na ktorých vidno, že ku vchodovým dverám súdu z vnútornej strany prišla najskôr svedkyňa U. D., avšak už za situácie, keď obžalovaný stál pri poškodenom s rukou pri tele. Až následne prichádzali ďalší dvaja príslušníci ZVJS. Pokiaľ obhajoba uvádzala, že svedkovia F. a J. potvrdili, že obžalovaný sa pýtal poškodeného, či mu povedal, že je „hajzel“, čo by nasvedčovalo výpovedi obžalovaného, takéto tvrdenie nie je namieste. Len svedok Y. F. uviedol, že počul ako sa pýtal niekto niekoho „ty si o mne povedal, že som kokot?“. Nevedel však, kto sa to koho pýtal. Pritom použité slová nasvedčujú tomu, že sa to pýtal práve poškodený obžalovaného, pretože i sám obžalovaný tvrdil, že mal poškodený na jeho adresu použiť slovo „hajzel“ a nebol by teda dôvod, aby obžalovaný kládol otázku s použitím iného slova.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré krajský súd považoval za nutné poukázať z hľadiska skutkového stavu, ktorý aj podľa presvedčenia odvolacieho súdu bol okresným súdom na základe vykonaného dokazovania správne ustálený, pričom odvolanie obžalovaného v tejto časti nie je dôvodné. Pokiaľ obhajoba vytykala okresnému súdu, že po predchádzajúcom vrátení veci prvostupňovému súdu nevypočul ďalších svedkov okrem obžalovaného a poškodeného k verbálnym prejavom pri skutku a tiež neoboznámil na hlavnom pojednávaní obrazový záznam z bezpečnostnej kamery, odvolací súd k tomu uvádza, že všetci do úvahy prichádzajúci svedkovia vo veci boli vypočutí a pokiaľ okresný súd už nepovažoval za nutné pre náležité objasnenie veci opakovane vypočúvať týchto svedkov, nie je mu čo vytknúť. Napokon, čo sa týka neoboznámenia záznamu z bezpečnostnej kamery, k tomu je nutné uviesť, že kamera robí sekvenčné zábery, ktoré boli do spisu založené ako fotokópie zachytávajúce rozhodujúcu časť skutku, ktoré súd ako dôkaz vykonal na hlavnom pojednávaní. Preto nepovažoval ani odvolací súd pre rozhodnutie za nevyhnutné, aby bol záznam na hlavnom pojednávaní vykonaný jeho prehrávaním. Odvolací súd odmietol tiež doplnenie dokazovania príbratím znalca z odboru psychológie, ktorý by mal preukázať, že obžalovaný nie je konfliktnej povahy, nakoľko pre rozhodnutie takéto dokazovanie považuje za nadbytočné. Ani prípadné konštatovanie, že obžalovaný je nekonfliktnej povahy, by samo o sebe nemohlo nevyučovať záver, že sa skutku, tak ako je uvedený v napadnutom rozsudku, dopustil.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, okresný súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu s tým, že oproti podanej obžalobe je nutné skutok kvalifikovať ako prečin podľa § 324 ods. 1 písm. b), pretože sa inému vyhrážal ublížením na zdraví a to pre výkon právomoci verejného činiteľa. Ako už konštatoval aj okresný súd, z celkového konania obžalovaného ako aj z ostatných svedeckých výpovedí, najmä fotodokumentácie, ktorá zaznamenala v podstate v sekundových sekvenciách konanie obžalovaného, nebolo preukázané, že by obžalovaný fyzicky napadol alebo chcel napadnúť poškodeného, čo napokon korešponduje s výpoveďou samotného poškodeného, z ktorej výpovede vyplýva, že k fyzickému kontaktu zo strany obžalovaného voči jeho osobe nedošlo. Vyhodnotením všetkých sekvenčných snímkov možno taktiež teda dospieť k záveru, že ak by obžalovaný mal úmysel fyzicky zaútočiť na osobu poškodeného, mohol tak urobiť v momente tak, ako je to zachytené na týchto snímkach a to na snímkach, ktoré sú vo vyšetrovacom spise na čl. 172-173, z ktorých je tiež zrejmé, že v útoku obžalovaného na poškodeného by mu mala zabrániť jeho manželka. Zo strany obžalovaného však došlo k verbálnym vyhrážkam na adresu poškodeného ako prokurátora a to práve pre výkon jeho funkcie v inej trestnej veci, preto správne na rozdiel od obžaloby okresný súd skonštatoval, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky uvedeného prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

Odvolací súd však zistil pochybenie okresného súdu vo výroku rozsudku, keď pri právnej kvalifikácii síce použil číselné označenie prečinu (§ 324 ods.1 písm. b) Tr.zák.), avšak s uvedeným nekorešponduje slovné pomenovanie prečinu (prečin útoku na orgán verejnej moci). Z uvedených dôvodov potom z podnetu odvolania obžalovaného musel odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.b), d) Tr.por. zrušiť

napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že uznal obžalovaného vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na rovnakom skutkovom základe, tak aby výrok o vine bol správny.

Odvolací súd potom rozhodoval o potrestaní obžalovaného, pričom prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že z miesta bydliska je hodnotený veľmi dobre a má slušné správanie. Obecný úrad však potvrdil, že má spory so svojim susedom J., v súvislosti s čím bol viackrát priestupkovo riešený a to pre priestupky voči občianskemu nažívaniu podľa § 40 ods. 1 písm. d), pričom v jednom prípade bolo priestupkové konanie zastavené podľa § 76 ods. 1c) Zákona č. 372/1990. Naposledy mal uloženú sankciu v roku 2011. Súdne trestaný bol dvakrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 22T/76/09 zo dňa 20.08.2010, no hľadá sa na neho ako by nebol odsúdený. U obžalovaného teda nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, no ani príťažujúca. Odvolací súd po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností, s prihliadnutím na dobu od spáchania skutku dospel k záveru, že na nápravu obžalovaného bude postačujúce uloženie trestu ako bol uložený už okresným súdom, preto podľa § 324 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr.zák., a za použitia § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 300 Eur. Súčasne pre prípad jeho úmyselného zmarenia, uložil podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému i náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace. Takýmto trestom bude splnený jeho účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.